

bet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har vistnok anført Hovedgrunden dertil; thi dersom Statsstyrelsen vilde nøies med at faae en Forsatning, der blot omhandlede de reent aandelige og religiøse Spørgsmaal, som den ærede Minister fremhævede, idet han spurgte om, hvem der nu skulde afgjøre dem, saa vilde en Kirkeforsatning let gaae igjennem, men man vil ikke fra den Side nøies med, at der skabes en Repræsentation for de aandelige og religiøse Interesser alene. Derimod vil man have en Repræsentation, der ogsaa kan behandle de materielle Spørgsmaal, Penge-spørgsmaalene, kort sagt reent borgerlige Spørgsmaal; men jeg vil dog haabe, at den Dag albrig skal komme, da den danske Rigsdag giver Folketirken en Forsatning, hvorved der skabes en saakaldet kirkelig Repræsentation, som skal have Magt i den Slags Forhold. Den ærede Minister spode til, at hvad der angik Sognebaandsløsningen og hvad dertil hører kunde man finde sig i, naaget en Kirkeforsatning endnu ikke var bestemt ved Lov. (Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg sagde ikke: „finde sig i“, men: „forsone sig med“.) Endnu bedre! Det viser endnu tydeligere, med hvilke Følelser den ærede Minister betragter de Love, der i den Retning ere udgaaede fra Rigsdagen; de ere for ham et Onde, Noget, man til Nød kan forsone sig med, men det koster Overvindelse; dette viser noksom, paa hvilket Standpunkt den ærede Minister staaer. Han burde sige, at det maa glæde ham og Enhver, at disse Love ikke ere blevne opfattede, indtil vi havde faaet en Kirkeforsatning; men det siger han ikke, han siger: Det er Noget, man kan „forsone sig med“, og dette viser tydeligt, hvad man egentlig vil. Man vil nemlig lade disse Forhold ligge, indtil en Forsatningslov i Fremtiden kunde komme ud, men det gaaer ikke an, og det har den lovgivende Magt, Kongen og Rigsdagen, ofte erklæret sig imod, idet der er udkommet flere Love, hvormod de samme Indvendinger, som her gjøres, ere fremkomne; men de ere blevne overvundne, og de, der have fremsat dem, have siden, efterat Forslagene ere blevne til Love, sagt, at det var gode og heldige Love, der virkede godt, og som man ikke kunde have Noget imod; jeg er overbevist om, at man vil sige

det Samme om denne Lov, naar Modstanden imod den er knækket, og den virkelig er bleven til Lov. — Der er en anden Ytring af den ærede Minister, som jeg skal omtale. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) spurgte, om en Biskop i Folketirken kunde nægte at ordinere en Mand, der af Kongen var ansat i et Præsteembede, og dertil svarede den ærede Minister: Ja, det kunde han. (Kirke- og Underviisningsministeren: Det er sleet!). Jeg maa tilstaae, at dette Svar overraste mig, men Kongen maa da ogsaa kunne sige til Biskoppen: Nu skal Du have Tak for Din Tjeneste, nu skal Du have Din Afsted, efter som Du ikke opfylder Dine Pligter; thi Biskoppen er ikke mere end en anden Embedsmand; han er ansat som Biskop, han skal ordinere den Kandidat, hvem Kongen vil give et Embede, og vil han ikke det; kan han ikke længere være Biskop, men maa have Afsted. (Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det slete ikke!). Er det i et enkelt Tilfælde ikke sleet, saa er det, fordi Kongen har ladet Naade gaae for Ret, og jeg er overbevist om, at naar en Biskop oftere gjorde det, vilde han snart faae at føle, hvad Følgen vilde være. — Den ærede Minister talte Meget om Kirkens Repræsentation. Jeg vil spørge, hvad jeg saa tidt har spurgt om: Hvad er da Kirkens Repræsentation? Vi maae huske paa, at her er Tale om Folketirken, og at denne er en borgerlig Indretning, hvorefter Landets Regjering sørger for, at der i visse bestemte Kredse, som kaldes Sogne, ansættes en Præst, en geistlig, en kirkelig Embedsmand, der forud bestemt veed, hvad der er hans Pligt som Embedsmand i denne Kreds, og naar han ikke opfylder den, maa han igjen afstediges af Statsregjeringen. Det er en reent borgerlig Indretning; Præsten er en Embedsmand som enhver anden Embedsmand og staaer i saa Henseende, under de samme Bestemmelser. Jeg skal ogsaa erindre om, at da denne § 80 i Grundloven, som man saa stærkt vil trække frem Igjen, var til Behandling i den grundlovgivende Rigsforsamling, stod der i Udkastet, at Folketirkens Forsatning skulde ordnes ved Lov, efterat en Kirkeforsamling var hørt derom; men den ærede Rigsdagsmand for Hol-